

finske, norske og svenske justitsministerium, blev der fra svensk side udtrykt ønske om drøftelser på nordisk plan af hele problemkredsen omkring industrispionagen. På denne baggrund har man valgt nu kun at gøre op med de situationer, hvor det er åbenbart, at der er et behov for regulering og beskyttelse.

Til stk. 1.

Reglen omfatter enhver person, der i kraft af ansættelses- eller samarbejdsforhold eller et hverv har lovlig adgang til en virksomhed. Disse personer vil være omfattet, selv om de benytter denne adgang til at udforske områder, der er dem uvedkommende.

Bestemmelsen omfatter såvel, at vedkommende skaffer sig kendskab til som rådighed over hemmeligheden.

Førstnævnte tilfælde dækker også de forhold, hvor det blot gennem hukommelsen, notater eller fotografiering er muligt senere at rekonstruere og benytte hemmeligheden, medens der i sidstnævnte tilfælde oftest vel være tale om tilegnelse af beskrivelser, modeller, tegninger og lignende. Dette forhold vil efter omstændighederne også kunne anses som tyveri.

Bestemmelsen omfatter ikke personer, der har lovlig adgang til en virksomhed som f. eks. besøgende eller forretningsforbindelser, og som benytter lejligheden til at skaffe sig kendskab eller rådighed over erhvervshemmeligheder. Da virksomhederne må antages at have bedre muligheder for at beskytte sig mod sådanne misbrug end mod de ansattes utilbørlige udnyttelse af deres ansættelsesforhold, har man ikke for tiden fundet, at der er behov for regulering på dette område.

Den, der uretmæssigt skaffer sig adgang til en erhvervsvirksomhed for at tilegne sig hemmeligheder eller for at føre sig bekendt med sådanne, vil være omfattet af bestemmelsen i forslaget til straffelovens § 264, stk. 2, eller forholdet kan efter omstændighederne være omfattet af straffelovens § 276 om tyveri.

Til stk. 2.

Bestemmelsen omfatter ubeføjet viderebringelse eller benyttelse af hemmeligheden. Er der givet tilladelse til at viderebringe eller benytte hemmeligheden eller har dette været en nødvendig følge af arbejdet, falder forholdet uden for bestemmelsens område.

I første række rammer bestemmelsen ansatte eller samarbejdende personer m. v., der viderebringer oplysninger om virksomhedens hemmeligheder til dens konkurrenter. Forseelsen er i denne form særlig

farlig for den virksomhed, der har krav på hemmeligholdelsen. Men bestemmelsen gælder principielt også personer, der viderebringer eller selv benytter kendskabet til hemmeligheden, efter at deres tilknytning til virksomheden er ophørt.

Med henblik på denne situation vil der dog ofte ved særlig aftale være truffet foranstaltninger til modvirkning af den skade, som tidligere ansatte kan påføre virksomheden. Disse såkaldte konkurrenceklausuler er omfattet af bestemmelsen i aftalelovens § 38.

I overensstemmelse med den gældende konkurrencelovs § 11 vedvarer forbudet mod videregivelse eller udnyttelse af de hemmeligheder, der nævnes i bestemmelsen, i 3 år efter tjeneste eller samarbejdsforholdets ophør, eller 3 år efter, at udførelsen af et hverv er ophørt. Det antages dog, at civilretligt ansvar kan gøres gældende også efter udløbet af denne frist.

Til stk. 3.

Beskyttelsesobjektet er forskellig fra de i stk. 1 og 2 nævnte forhold, for så vidt som det i disse kræves, at beskyttelsesobjektet skal være en hemmelighed. Tværtimod vil det ofte kunne komme så store kredse i hænde, at der ikke kan være tale om nogen beskyttelse ud fra et hemmelighedssynspunkt.

Det er ikke muligt udtømmende at opregne de genstande, der er beskyttet efter forslaget. I almindelighed drejer det sig om værdifulde ting, der tjener som forbillede ved fremstilling af nye genstande, eller som giver anvisning på en bestemt teknisk fremgangsmåde. Endvidere omfatter forslaget kalkulationer og beskrivelser, der er udarbejdet f. eks. til brug ved tilbudsafgivelsen, ved licitationer m. v. Uden for bestemmelsen falder mundtlige anvisninger på et arbejdes udførelse og lignende.

Beskyttelsen kræver, at materialet skal være betroet nogen i anledning af udførelsen af et arbejde eller i øvrigt i erhvervsøjemed. At materialet er betroet nogen i den forstand, at det ikke må anvendes til den pågældendes egne formål eller komme uvedkommende i hænde, kan være udtrykkeligt tilkendegivet. En sådan tilkendegivelse er dog ikke påkrævet, idet betroelsesforholdet kan fremgå af materialet selv eller af de omstændigheder, hvorunder det er overdraget til andre af den, der har krav på materialets beskyttelse.

Beskyttelsen gælder over for enhver, der har fået materialet betroet med henblik på udførelsen af et arbejde. Dette gælder personale i den pågældende virksomhed samt enhver anden, der har fået materialet betroet i erhvervsøjemed, hvilket kan være tilfældet med underleverandører eller i tilfælde af